

Rigsdagstidende.

1851.

Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 54.

Tredie Session.

22de Møde.

Onsdagen den 12te November.

(Fortf.)

Justitsministeren (fortf.): Jeg skal endnu tillade mig en Bemærkning med Hensyn til de i Slutningen af denne Paragraph forekommende Ord: „for dermed at afløse ældre Mandskab, som er under Vaaben“; dette er altsaa Diemedet med den gjorte Forandring; men dersom der kommer Krig, og Krigsministeren ikke kan affee Nogen, saa kan han Ingen indkalde, og Diemedet er altsaa forfeilet. Dette kan naturligviis ikke have været Udvalgets Mening — det forstaaes af sig selv — men jeg har kun villet belyse det mindre Heldige i det af Udvalget brugte Udtryk, der naturligviis meget godt kan rettes, naar Udvalget er blevet opmærksomt paa det Uheldige i det.

Den anden Paragraph er i det Væsentlige overeensstemmende med Nr. 1 af den foreløbige Lovs § 1, kun med den Forandring, at hvor det i Slutningen af det citerede Sted af den foreløbige Lov hedder: „dette Mandskabs Fordeling til de forskjellige Vaabenarter bestemmes af Krigsministeren“, ere disse Udtryk af Udvalget foreslaaede forandrede til: „Mandskabets Fordeling til de forskjellige Vaabenarter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren“. Jeg skulde formene, at det meget godt kunde forblive ved hvad der staaer i den foreløbige Lov; thi at fordele Mandskabet til de enkelte Afdelinger, de enkelte Batailloner og de enkelte Compagnier hører dog nærmest under Bataillonernes Ressort, og Udtrykkene i den foreløbige Lov ere derhos ganske overeensstemmende med de to foregaaende Udskrivningslove, som tidligere have passeret Rigsdagen.

Jeg skal dernæst gaae over til § 3. Det hedder der: „Den Deel af Mandskabet, som

Krigsbestyrelsen ikke maatte finde Anledning til at indøve og bruge, føres i Rullerne som hørende til Armeens Linie lige med dem, der af Aarets Mandskab tages til Tjeneste“. Ogsaa i denne Bestemmelse ligger et Stykke af en Organisationsplan, og jeg maa derfor tillade mig at gjentage, at man vistnok gjorde bedst i, ikke at inklude sig derpaa ved en Lov af det heromhandlede Slags. Min væsentligste Indvending mod den foreslaaede Paragraph er imidlertid den, at den staaer ligefrem i Strid med Værnepligtslovens § 24, hvor det hedder: „Den, der paa Grund af sit udtrukne højere Nummer ei strax udtages til Soldat, skal dog være pligtig, om fornødent, at underkastes Vaabenøvelse og bliver at betragte som overcomplet Soldat, saaledes at han i Løbet af Aaret indtil næste Sessions Afholdelse kan indkalbes til Dækning af opstaaede Vacancer. De, der ei saaledes i Løbet af Aaret ere blevne anvendte, ansættes paa næste Session i Forstærkningen, men kunne dog endnu i eet Aar underkastes Udskrivning til den staaende Hær, saafremt Aarets Mandskab ikke maatte være tilstrækkeligt til den bestemte Udskrivning. I saadant Tilfælde anvendes den yngre Aldersklasse, fremfor den ældre.“ Altsaa Reglen i den bestaaende Værnepligtslov er den, at det Mandskab, som faaer det højere Nummer, og som ikke behøves til Tjeneste i Armeen, og derfor maaffee heller ikke indkalbes til Aarets Udgang, skal overføres til Forstærkningen; men efter Udvalgets Forslag bliver deres Stilling meget forskjellig herfra. Den selsamme Regel, som indeholdes i § 24, forudsættes iøvrigt ogsaa i andre Paragrapher af Værnepligtsloven, men Hovedreglen indeholdes, som sagt, i § 24. Jeg troer nu ikke alene, at man ved en Lov, som den, der her omhandles, bør holde sig til de forud loybe-